

ViFi_20_4_eleve

- To je dům mého strýce. C'est **une** maison de mon oncle.
- On bydlí ve vesnici poblíž Paříže. Il habite dans **un** village près de Paris.
- My máme hodně přátel. Nous avons beaucoup d'amis.
- Pierre nemá psa. Pierre n'a pas **le** chien. **de**
- Ona mluví o večírku. Elle parle **de** soirée.
- Doufám, že půjdu do kina. **J'**espère que **je** vais aller au cinéma.
- Tato hezká dívka je velmi hodná. Cette belle fille est très **bonne**.
- V zahradě jsou stromy. Dans **un** jardin il y a des arbres.
- Mám ještě hodně věcí k dokončení. J'ai encore beaucoup de choses à finir.
- Půjdu před polednem. Je vais venir avant midi.
- Moji přátelé dělají oslavu u Pierra. Mes amis font une fête chez Pierre.
- Ty neumíš nikdy přijít včas. Tu ne sais jamais venir **à la** temps .
- Nemáme žádný dům. Nous n'avons pas aucune maison.
- Počkejte na mě ještě dvacet minut. Attendez moi encore vingt minutes!

gentil, le

le temps

à temps

à l'heure

rozhr. zp. | COI - COI

en y

- Zoe má ráda filmy. Zoe aime les films.
- Vidím ji často před tou kavárnou. Je la vois souvent devant ce café.
- Nezvi ho, nepřipadá mi vůbec zábavný. N'envites le pas, ...drôle.
- Procházím se často se svým psem. Je me promène souvent avec mon chien.
- Je to maminka, kdo dělá večeři. C'est la maman, qui prépare le dîner.
- To tatínka hledám. C'est le mon père, qui je cherche.
- Navštívili jsme naše přátele. Nous avons visité nos amis.
- Vzbudil jsem se v sedm hodin. Je me suis réveillé à sept heures.
- Spletla jsi se Cécile. Cécile, tu as fait des erreurs.
- Co hledáš? Qu' est-ce que tu cherches?
- Kdo je nemocný? Qui est malade?
- Dokončil svou práci bez zaváhání. Il a finis son travail sans hesitation.
- Můj bratr je větší než já. Mon frère est plus grand que moi.
- On je největší ze třídy. Il est le plus grand de notre classe.
- Jedl jsi včera dort? Est-ce que tu as mangé un gâteau hier?
- Ano, snědl jsem ho malý kousek. Oui, je l'ai mangé en peu morceaux.
- Je třeba tam jít. Il faut aller là-bas. //Il faut y aller
- Právě opravujete naše auto. Vous réparez notre voiture maintenant.
- Náš pes byl velmi hodný. /použijte imparfait/ Notre chien était très bon.

être en train de INF

hésiter

J'en ai

qui-que

verbes pro.

le vôtre

- Ale ten váš byl zlý. /použijte imparfait/ mais la votre était méchant. (mal)
- Chci, abyste zůstali u nás. Je voudrais, que vous restez chez nous.
- Je třeba, abys odešel. Il faut que tu partiras.
- Pojedeme do Francie na prázdniny. Nous irons en France pour les vacances.
- Předtím, než pojedeme do Francie se naučím francouzsky. Avant d'aller en France, j'apprendrai français.
- Chtěli bychom jít do kina v sobotu večer. Nous voudrions aller au cinéma samedi soir.
- Jestli budeš moct, přijdeš. Si tu peux, tu viendras.
- Kdyby chtěla, udělala by to. Quand elle a voulu, elle avait fait ça.
- Přišel jsem v sobotu večer. /použijte plus-que-parfait/ J'étais venu samedi soir.
- Neviděl Sylvii. /použijte plus-que-parfait/ Il n'avait pas vu Sylvia.
- Říkám mu to. Je lui dis ça.
- Když jsem přišel, ona už odjela. Quand je suis venu, elle était partie.
- Jsem rád, že vlak neodjel. Je suis heureux, que le train n'avait pas parti.
- Jsem spokojený, že jsem mohl přijít. Je suis content, que j'ai pu venir.
- To je situace, o které mluvím. C'est la situation dont je parle.

Dělivý člen

Svou formou je člen dělivý vlastně člen určitý spojený s předložkou de.

Užití: pro označení neurčitého množství (části) věcí, které je možno dělit (měřit).

- Je vais prendre **du** vin. - Dám si víno.
- Il y a encore **de la** salade. - Je ještě salát.
- Tu veux encore de l'eau minérale? - Chceš ještě minerálku?
- Nous avons du rôti avec des frites. - Máme pečení s hranolky.

Rozdíl mezi členem dělivým a členem neurčitým.

ČLEN URČITÝ

Užívá se u věcí, které lze počítat, které chápeme jako počítatelné jednotky.

- Donnez-nous deux thés, une bière et un jus d'orange. - Dejte nám dva čaje, jedno pivo a jeden pomerančový džus.

Jde o to, kolik porcí čeho objednáváme.

- Moi, je vais prendre du thé. - Já si dám čaj.
- Et toi? Tu veux de la bière? - A ty? Ty chceš pivo?
- Oui, je prends de la bière. - Ano, dám si pivo.

Zde uvažujeme o tom co si objednáme obecně, aniž máme na mysli počet porcí.

Rozdíl mezi členem dělivým a členem neurčitým.

ČLEN DĚLIVÝ

se používá i **po předložkách**.

- Un café **avec du** lait, s'il vous plaît. - Kávu s mlékem, prosím.

Po slovese **AIMER** následuje **člen určitý** a to i v záporu.

- J'aime la salade. - Mám rád salát.
- Je n'aime pas la bière. - Nemám rád pivo.

POROVNEJTE

- Je préfère le vin . - Mám raději víno. (obecně)
- Moi, je prends du café. Et toi? - Já si dám kávu. A ty?
- Moi, je préfère de la bière. - Já dám přednost pivu (v tomto okamžiku)

Jak je zřejmé, můžeme dát větě různý význam pouhou volbou členu.

PO ZÁPORU

! Po záporu je místo dělivého a neurčitého členu předložka **de**. Musí jít o absolutní zápor!

- Tu as un frère? - Non, je n'ai pas de frère.
- Tu veux du pain? - Non, je ne veux pas de pain.

PO SLOVESE ÊTRE

Po slovese ÊTRE zůstává dělivý/neurčitý člen a to i v záporu.

- C'est **du** tabac? - Non, ce n'est pas **du** tabac.

312/1

Podtrhněte v úvodním textu dělivé členy a zdůvodněte jejich použití.

312/2

Odpovídejte podle nápovědy

Qu'est-ce qu'elle a acheté?

- Elle a acheté **du** café, ...

Qu'est-ce qu'il aime?

- Il aime **le** café, ...

Qu'est-ce qu'il veut?

- Il veut **du** café, ...

la salade, les légumes,
le fromage, le poisson,
le pain, les bonbons,
le vin, l'eau minérale

Doplňte.

313/9

1. Il mange trop ..... pain.
2. Il n'aime pas ..... soupe.
3. Je ne veux pas ..... vin.
4. Un verre ..... jus d'orange, s'il vous plaît.
5. Il ne mange jamais ..... poisson.
6. En France, on mange ..... fromage à chaque repas.
7. Encore ..... soupe?
8. Elle n'a pas acheté ..... café.
9. J'ai préparé des sandwichs avec ..... fromage.
10. Tu mets ..... sucre dans ton café?
11. Moi, par contre, je ne mets jamais ..... sucre dans mon café.
12. Elle n'a pas oublié d'acheter ..... café.